

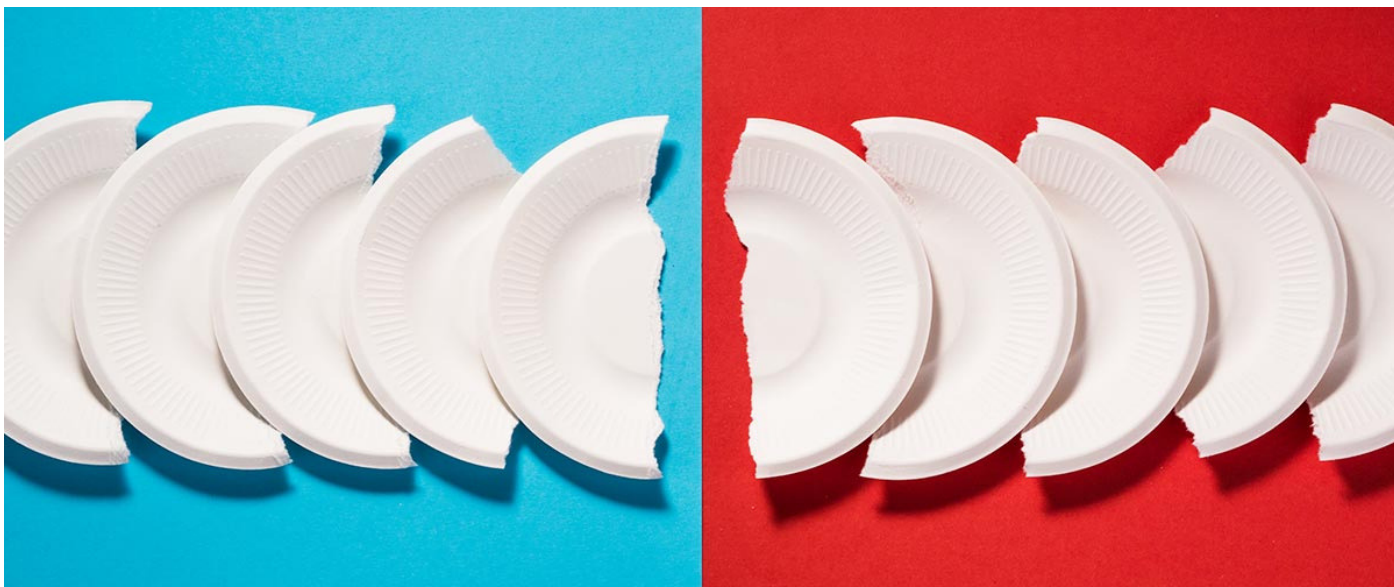
MODLITBY V POLARIZOVANÉ DOBĚ

6.-13.LEDNA 2019

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 2019

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 2019

MODLITBY V POLARIZOVANÉ DOBĚ

JIRÍ UNGER, TAJEMNÍK ČEA

Žijeme v době, kdy je pro společnost a nakonec i církev stále těžší hledat cestu k těm, s nimiž nesouhlasíme. Z nejrůznějších důvodů se společnost polarizuje a jsou mezi lidmi tak vysoké hradby, že je těžší a těžší slyšet, co druzí skutečně říkají a proč. Na významu nabývají nálepky, kterými škatulkujeme druhé a které komunikaci ihned činí obtížnější nebo ideologičtější. Sluníčkáři či pravdoláskaři, vítači či islamofobové, liberálové nebo fundamentalisté, pražské kavárna, nepřizpůsobiví, feministky, tradiční nebo progresivní atd. Rozdělení se nevyhýbá ani církvi. Doktrinní spory provázely církev v jejích dějinách vždy a byly odrazem více či méně poctivého hledání biblické pravdy. Jisté jsou mezi doktrínami jednotlivých církví významné rozdíly, které je třeba poctivě a s úctou k druhým pojmenovávat a diskutovat právě proto, že nám jde o co nejpravdivější porozumění Písmu a Bohu samotnému, i tomu, jak Ježíše Krista ještě plněji následovat. Mnoho konfliktů v církvi je ale často hlubším symptomem našich charakterových vad, neschopnosti komunikovat, vnitřní nejistoty nebo naopak touhy po kontrole a moci.

Politika stále více tíhne k nacionalismu a populismu, který využívá ta nejvíce štěpící témata vyvolávající co největší emoce – zvláště strach a hněv.

Politická polarizace se pohříchu nevyhýbá ani církvi a je otázka, jak jako církev obstojíme v době „populistické a post-pravdivé“. Evropská církev má s populismem a nacionalismem asi nejbohatší zkušenosti, ale přesto je to i oblast našeho historicky největšího selhání.

Rozdělení a konflikty jsou ale i ohromnou příležitostí k následování Krista. Církev dělí mnoho štěpících témat – role žen v církvi, vztah k lidem jiné sexuální orientace, genderové otázky, porozumění roli lidské svobody a Boží svrchovanosti, vztah k islámu a imigraci, kreacionismu či evolucionismu atd. Mnozí rychle a nekompromisně kladou hranice pravověří podél těchto linií. Debaty o těchto tématech jsou jistě legitimní, ale pro jednu ortodoxii často obětujeme jinou – ortodoxii a zvláště ortopraxi našeho vztahu k našim oponentům a „nepřátelům“. Tam, kde tak snadno vznikají hranice mezi my a oni, je naprosto klíčové, s jakou láskou a pokorou jednáme s těmi, kdo mají naprosto odlišné názory a postoje. V době, kdy Evropě vládne „politika identity“ bude způsob, jak církev projevuje svůj respekt a lásku k těm, kdo s ní nesouhlasí, a jak jim bude schopna naslouchat, klíčovými svědectvím. Milujeme-li jen své přátele, nejsme následovníci Kristovi.

Letošní Alianční týden modliteb je pokusem o „modlitby v rozdělené a polarizované době“.

SBÍRKA

ALIANČNÍHO TÝDNE MODLITEB 2019

Již tradičně prosíme, abyste během modlitebních shromáždění uspořádali také sbírku. Tentokrát bychom její výtěžek rádi věnovali na potřebu projektu ČEA s názvem Draft campy (www.draftcamp.cz).

Jde o projekt, který nabízí místním sborům možnost investovat do další generace mladých vedoucích a lidí schopných nést odpovědnost a objevovat nové cesty. Je příležitostí pro sbory, jak posunout teenagery ve věku 14-17 let o krok dál na jejich cestě s Bohem, vzepřít se kultuře nízkých očekávání a vybrat si „úzkou cestu“. Více informací o projektu můžete najít na stránkách www.draftcamp.cz.

Své dary na tento účel můžete zasílat s variabilním symbolem 2119 na účet ČEA – č.ú. 13808359/2010. Předem děkujeme za Vaši štědrost.

Pokud byste raději podpořili některý jiný z projektů ČEA nebo její činnost obecně, můžete vaše dary zasílat na č.ú. 13808359/2010 s variabilním symbolem 1100 nebo použijte pro okamžité a jednoduché zaslání vaší podpory dárcovskou bránu ČEA.

DRAFT CAMPY

NABÍZÍ:

- setkání s vedoucími se silným příběhem
- zážitkový kemp směřující k setkání s Bohem, týmové práci, rozvoji v oblasti vedení a sebepoznání
- duchovní, fyzické i psychické výzvy v bezpečném prostředí
- příležitost pro mladé lidi přemýšlet o svých obdarováních a budoucí cestě, službě a povolání
- silný prožitek a nová přátelství s vrstevníky z dalších sborů

NEPŘÁTELE

NEDĚLE 6.1. 2019

Př 25:21-22

Hladoví-li ten, kdo tě nenávidí, nasýt jej chlebem, žízní-li, napoj ho vodou, tím shrneš řeřavé uhlí na jeho hlavu a Hospodin ti odplatí.

Mt 5:43-48

Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřítele svého.‘ Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé. Budete-li milovat ty, kdo milují vás, jaká vás čeká odměna? Což i celníci nečiní totéž? A jestliže zdravíte jenom své bratry, co činíte zvláštního? Což i pohané nečiní totéž? Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.

Ježíšovo přikázání milovat své nepřátele bylo pro jeho posluchače asi jedním z nejprovokativnějších a nejkontroverznějších. Dodnes je možná jedním z důvodů, proč je lidem zatěžko Krista přijmout. Milovat své nepřátele a činit jim dobře je nad lidské síly. Z Boží síly a skrze poznání naší vlastní porušenosti a toho, kolik nám samým bylo odpuštěno, když jsme ještě byli Božími nepřáteli, je ale taková láska možná, a naopak se stává znakem Božího lidu. Ježíš měl mnoho nepřátel. Jak mezi vlastním národem a náboženským

establishmentem, tak ze strany římské okupační moci. Nakonec byl svými nepřáteli ukřižován. Ale přesto se ještě na kříži modlí, „odpusť jim, neboť nevědí, co činí“. Ještě i na kříži se modlí za své nepřátele a má na mysli jejich dobro. Jak hluboko musela být jeho láska k nepřítelům a modlitba za ně součástí jeho nitra, když i v okamžiku největší bolesti a opuštěnosti žehná! Jak velkou součástí jeho modliteb muselo být žehnání jeho kritikům a oponentům! Když srovnáme jeho slova s naší reakcí na ty, kdo se staví proti nám nebo naopak na ty, s nimiž sami nesouhlasíme, ukáže se, jak daleko jsme od dokonalosti našeho Otce v nebesích. Jak rychle zapomínáme na modlitbu za ně a na jejich dobro a upřednostňujeme vlastní nadřazenost a spravedlnost! Jak rychle se z nás stávají nemilosrdní a hlouší nepřátelé druhých. A jako Jonáš si přejeme spíše, aby je Bůh ztrestal, než jim odpustil. Trám ve vlastním oku nevidíme.

V Lk 6,27 se píše, že nemáme své nepřátele jenom milovat, ale i dobře činit těm, kdo nás nenávidí. Je snadné říci, že nenávidíme hřícha a milujeme hříšníka či nepřítele, ale co to prakticky znamená v našich činech a vztazích? Kde se naše láska odráží v našich slovech, štědrosti a pohostinnosti? Kde je naše láska vidět? Kde se nemodlíme za své „nepřátele“, tam se sami více stáváme nepřáteli druhých.

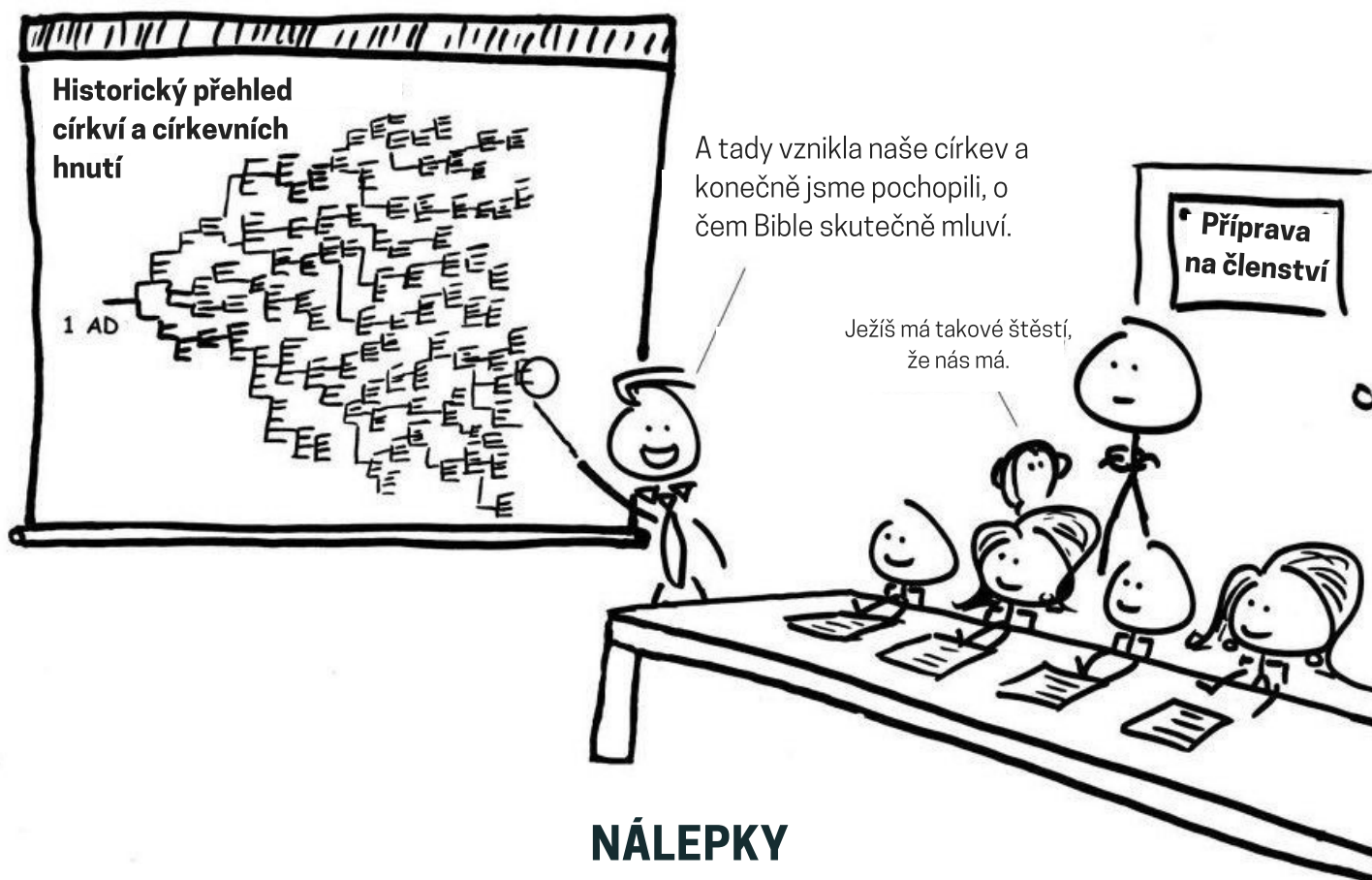
ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 2019

Modleme se za:

- lidi s nimiž máme osobně konflikty. Kéž nás Bůh posiluje v lásce, žehnání i praktických skutcích lásky. Kéž jsme nositeli pokoje i v situacích křivdy.
- ty, kdo nejvíce kritizují církve a za její názorové oponenty. Kéž vidíme, kde je jejich kritika oprávněná a jak jim naopak s úctou a bází před Bohem vysvětlit naše postoje, aby ukazovaly Boha tak, jak by on sám chtěl být viděn.
- ty kdo pronásledují církve ve světě, aby se jim Bůh dal nejrůznějšími způsoby poznat a ochránil víru svého lidu, který čelí utrpení.
- to, aby nám Bůh pomáhal změnit pošramocenou reputaci církve v České republice a mezi lidmi, kteří ji vnímají jako nepřítele.
- to, abychom byli schopni s Boží pomocí přemáhat zlo dobrem.
- to, abychom si byli ochotní odpouštět v našich manželstvích a rodinách, kde často nenávist zanechává největší rány.

NÁLEPKY

PONDĚLÍ 7.1. 2019

1 Kor 1:11-13, 3:4-6, 3:9, 3:21-23, 4:5-6

Dověděl jsem se totiž o vás z domu Chloé, bratří, že jsou mezi vámi spory. Myslím tím to, že se mezi vámi říká: Já se hlásím k Pavlovi, já zase k Apollovi, já k Petrovi, já ke Kristu. Je snad Kristus rozdělen? Což byl Pavel za vás ukřižován? Nebo jste byli pokřtěni ve jméno Pavlovo? ... Když se jeden z vás hlásí k Pavlovi a druhý k Apollovi, neznamená to, že jste lidé světa? Kdo je vlastně Apollos? A kdo je Pavel? Služebníci, kteří vás přivedli k víře, každý tak, jak mu dal Pán. Já jsem zasadil, Apollos zaléval, ale Bůh dal vzrůst;

Jsme spolupracovníci na Božím díle, a vy jste Boží pole, Boží stavba. ... A tak ať se nikdo nechlubí lidmi. Všechno je vaše, ať Pavel nebo Apollos nebo Petr, ať svět nebo život nebo smrt, přítomnost nebo budoucnost, všechno je vaše, vy však jste Kristovi a Kristus je Boží. ... Nevyslovujte proto soudy předčasně, dokud Pán nepřijde. On vynese na světlo to, co je skryto ve tmě, a zjeví záměry srdcí; tehdy se člověku dostane chvály od Boha. Toto jsem, bratří, kvůli vám vztáhl na sebe a na Apolla, abyste se na nás naučili, co znamená ‚ne nad to, co je psáno‘, a nikdo se nepyšnil jedním z nás proti druhému.

Zdá se, že lidé mají odvěkou tendenci používat nejrůznější nálepky nebo škatulky k tomu, aby definovali sami sebe nebo druhé. Mnozí pojmenovali svá hnutí po jejich zakladatelích, vůdcích nebo klíčových důzřezích. Oblast teologie a církevních doktrín či názvů není v tomto ohledu nijak výjimečná. I dnes se tu setkáváme k modlitbám jako členové různých církví a teologických tradic a proudů. Luteráni, kalvinisté, baptisté, evangelíci, letniční a členové mnoha dalších denominací.

Názvy a „jmenovky“ jsou více či méně užitečné a během času často mění svůj význam, obsah i použitelnost. Objevují se jmenovky nové a staré jsou zavrhovány. Každá z církví se pokouší co nejpřesněji systematizovat svou teologii a definovat svá klíčová přesvědčení, protože věří, že právě její pohled nejlépe odráží ten Boží. Jistě je také třeba být vděční velkým teologům, kteří systematizovali své pochopení Písma. Každý teologický systém ale má tendenci stát se někdy tak silným, že začíná určovat, co Písmo může a nemůže znamenat. Takže „brát Boží slovo vážně“ se ve skutečnosti začne rovnat nároku bezvýhradně přijmout daný teologický systém a celé Písmo jeho definicím přizpůsobit. Naše teologické systémy ale nikdy nejsou neomylné a

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 2019

Písmo nad nimi musí vždy zůstat jako trvalá korekce a autorita. Jinak se nakonec stane naší autoritou pouze kanonizovaná verze naší teologie a nikoli Písmo samotné. Všichni jsme porušeni hříchem a také naše teologie má vždy svá slepá. K interpretaci Písma přicházíme vždy se sadou předporozumění i předsudků, a to jak filosofických, tak teologických. Je tak je při četbě Písma vždy nutné se ptát, zda mé čtení textu více ovlivňují mé teologické či církevní brýle nebo Písmo samotné.

Jmenovky a názvy mají ale i jedno riziko. Dostanete-li otázku, zda jste evangelikál, katolík, kalvinista, luterán nebo arminián, egalitarián nebo komplementarián, jste automaticky tlačeni do škatulky. Jste Apollův, Petrův nebo Pavlův? Vaše odpověď pro mnohé bude dokonce znamenat, zda vás budou považovat za skutečné křesťany. Vzájemné „zaškatulkování“ ale nakonec vede jenom k tomu, že se už nezabýváme tím, co o dané věci říká Písmo samotné nebo čemu dotýčný člověk či církev skutečně věří. Apoštol Pavel však má ve své loajalitě jasno - „Vy však jste Kristovi a Kristus je Boží“.

Sám apoštol Pavel byl ohledně nálepek velmi obezřetný. Jeho slova „Je snad Kristus rozdělen? Což byl Pavel za vás ukřižován?“ jsou varováním pro každého, kdo snadno soudí, kdo je a kdo není následovník Kristův. Abychom se „naučili, co znamená ,ne nad to, co je psáno“. Ano, dělí nás mnoho teologických rozdílů, odlišností v církevní praxi i strukturách našich církví, ale nic z toho nás neopravňuje k pohrdání nebo snižování druhých. Nic z toho neznamená, že bychom neměli vést rozhovor o klíčových teologických otázkách nebo předstírat, že jsme v nich vždy zajedno. To ale, jaký máme vztah s druhými a jak dokážeme komunikovat s těmi, s nimiž nesouhlasíme, je neméně podstatné.

Modleme se za:

- jiné sbory a farnosti v našem městě. (Můžete se modlit ve skupinách či v plénu. Sdílet se o největších snech a potřebách vašich sborů a přimlouvat se za jejich naplnění.
- Žehnejme si navzájem napříč církvemi, abychom rostli v poznání Ježíše Krista a byli jeho učedníky a svědky.
- obnovu a posílení slábnoucích sborů a zakládání nových sborů ve vašem okolí. vedení vašich sborů, aby měli odvahu vést i moudrost spravovat Kristovu církev.
- to, aby Bůh chránil svou církev i naše sbory od destruktivních konfliktů a zbytečných sporů.
- projekty, kde církve spolupracují v našem městě nebo zemi napříč denominacemi.

STRACH Z IMIGRACE MUSLIMŮ

ÚTERÝ 8.1. 2019

Iz 8,11-13

Vždyť toto mi řekl Hospodin, když mě uchopil za ruku a varoval mě, abych nechodil po cestě tohoto lidu: Neříkejte spiknutí všemu, čemu tento lid říká spiknutí; toho, z čeho má on strach, se nebojte a nestrachujte. Hospodin zástupů – jen on vám budiž svatý; jen jeho se bojte, ať on je předmětem vaší bázně.

Dt 10:17-19

Vždyť Hospodin, váš Bůh, je Bůh bohů a Pán pánů, Bůh veliký, všemocný a vzbuzující bázeň, který nebere ohled na osobu a nepřijímá úplatek, ale zjednává právo sirotku a vdově, miluje hosta a dává mu chléb a šat. Milujte tedy hosta, neboť jste byli hosty v egyptské zemi.

Strach z muslimů a islámu je hlavní překážkou, proč křesťané v Evropě s muslimy nesdílí evangelium a své životy. Podle průzkumu ČEA dokonce 44 procent českých evangelikálů považuje muslimskou imigraci za hlavní hrozbu pro Českou republiku. Není nic špatného se obávat muslimů, kteří propagují násilí a terorismus a jejichž jediným cílem je zničit svobody, na nichž je Evropa založená. Bylo zcela normální, že se Ananiáš bál arci-pronásledovatele křesťanů Saula. Většina evropských muslimů ale nejsou ani teroristé ani radikální islamisté, kteří by chtěli násilím prosadit nadvládu Islámu nad Evropou.

Až příliš mnoho strachu z muslimské imigrace přitom pochází z nejrůznějších konspiračních teorií. Jednou z nevlivnějších konspiračních teorií, která se mezi křesťany i nekřesťany uchytila, ač mnozí neznají její skutečný název ani původ, je tzv. teorie Eurábie. Její autorkou je Cisele Littmanová pišící pod jménem Bat Ye'or, která v roce 2005 napsala knihu Eurábie: Euroarabská osa. Littmanová a mnoho proponentů této konspirační teorie jsou přesvědčeni, že evropští muslimové chtějí nastolit nadvládu islámu v Evropě ve formě islámského chalífátu, přijmout právo šari'a jako novou ústavu, a hlavním nástrojem získání nadvlády jim má být především vyšší plodnost a imigrace muslimů. Původní teorie byla založena na tvrzení, že evropští politici v sedmdesátých letech uzavřeli dohodu s arabskými státy, že se výměnou za ropu obrátí proti Izraeli a přijmou muslimské imigranty. Evropa podle této teorie nakonec bude zcela islamizována masivní plánovanou imigrací a vlastně kolonizována. Muslimové vytvoří no-go zóny, poté získají většinu nad městy, pak politickou většinu a evropští politici nebudou s to agresivním nárokům muslimů odolávat a muslimská kultura nakonec zcela vytlačí demokracii i západní a křesťanské hodnoty. Eurábie se stane centrem světového džihádu s ohromnými ekonomickými zdroji. To vše je pak skrytě plánováno evropskými elitami, takže se strach z muslimů navíc kombinuje s euroskepticismem.

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 2019

Je notoricky známé, že konspirační teorie je těžké dokazovat a vyvracet. Korigovat nepravdy či polopravdy ne vždy funguje v přesvědčování druhých. Plodnost muslimů je skutečně vyšší než v obecné populaci, ale postupně se v dalších generacích začíná blížit populačnímu průměru. Stejně tak není zcela jasné, proč by elity EU usilovaly o islamizaci Evropy, která by zlikvidovala i je samotné. Ale v tom asi není jádro naší reakce na strach z muslimů. Ano jejich integrace v Evropě se v mnoha místech nedaří, radikalizovaní islamisté představují bezpečnostní hrozbu, velká část politické DNA islámu není kompatibilní s demokratickými principy, existují studie tajných šaría'tských soudů ve Velké Británii i jinde, ale jak reagovat jako křesťané s myslí upřenou na Hospodina?

Inspirací v tomto ohledu může být prorok Izajáš. I v Izajášově době se lidé báli, že přijdou o vše, co je jim drahé, byli vyděšení a v obavách z cizího nebezpečí. V takových dobách je ideální podhoubí pro konspirační teorie. Bůh ale Izajáše varuje: „Neříkejte spiknutí všemu, čemu tento lid říká spiknutí; toho, z čeho má on strach, se nebojte a nestrachujte. Hospodin zástupů – jen on vám budiž svatý; jen jeho se bojte, ať on je předmětem vaší bázně.“ Tyto verše ukazují na účel mnoha konspiračních teorií – jejich cílem je vyvolat strach – strach z lidí a paniku. Stejně ale ukazují na řešení, kterým je bázeň před Hospodinem. Čím více je předmětem našeho strachu bázeň před Hospodinem, tím větší odolnost máme před předsudky, obavami a konspiracemi všeho druhu. Jen v důvěře v Boha jsme schopní důvěřovat i síle Kristova evangelia a našich hodnot. Přistupovat realisticky ke skutečným problémům a řešit je, i být činiteli pokoje uprostřed neklidu a sdílet evangelium s muslimy kolem nás.

Modleme se za:

to, aby naše bázeň před Hospodinem a blízkost a důvěra v něj přemáhala veškerý strach i konspirační teorie.

to, aby mnoho muslimů slyšelo evangelium a obrátilo se ke Kristu.

za odvahu pro křesťany obrácené z muslimského prostředí. Za jejich ochranu i moudrost, jak žít i když je jejich rodiny zavrhly nebo jsou ohroženi na životě.

uprchlíky v České republice. Aby jim církev byla pomocí a domovem tam, kde je třeba. čínské křesťanské žadatele o azyl v ČR. Za spravedlnost a Boží milost v celém procesu u odvolacích soudů.

štedrost naší země vůči těm, kdo u nás hledají útočiště před pronásledováním a válkou i moudrost v tom, jak je integrovat a pomoci jim pochopit a ctít naši kulturu a právo.

Evropu a její ochranu před rostoucím nacionalismem, xenofobií a populismem.

ROLE ŽEN V CÍRKVI

STŘEDA 9.1. 2019

Lk 10:38 -42

Stalo se, když šli dále, že vešel do jedné vesnice. Někáká žena jménem Marta jej přijala do svého domu. Měla sestru, která se jmenovala Marie. Ta se posadila k Pánovým nohám a poslouchala jeho slovo. Ale Marta byla rozptýlena prací s obsluhováním. Přistoupila k němu a řekla: „Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!“ Pán jí odpověděl: „Marto, Marto, děláš si starosti a znepokojuješ se mnoha věcmi, jedno je však potřeba. Marie si vybrala dobrý díl, jenž jí nebude odňat.“

Jak ukázalo hnutí #MeToo nebo také debaty kolem Istanbulské smlouvy, je téma role žen, násilí na ženách a obecně vztahů i distribuci autority a rovnosti mezi muži a ženami téma stále živé. Diskuse o roli žen v církvi je v mnoha ohledech neméně rozdělující. Často se zužuje na otázky ordinace žen a jejich role ve vedení různých oblastí služby církve – tedy na rovinu moci. Ale v mnohém se týká i rostoucí nejistoty mužů ohledně jejich role v kontextu současné rodiny. Komplementariáni, kteří věří, že muži a ženy byli stvořeni jako rovní k Božímu obrazu, ale také odlišní, aby se doplňovali a nesli odlišné role jak v církvi, tak v rodině, se shodují, že ženám jsou některé oblasti vedení v církvi zapovězeny, ale notoricky se neshodnou na tom které. Egalitariáni naopak zdůrazňují, že Kristus zbořil mnohé lidské konstrukty včetně různých

tabu a tradičních definic ve vztahu mužů a žen i jejich rolí. Zdůrazňují potřebu brát vážně obdarování a povolání každého člověka bez ohledu na jeho pohlaví a ukazují, že ženy jsou si s muži rovné ve schopnostech, hodnotě i svobodě. Ukazují, že odlišnosti mezi muži a ženami jsou mnohem menší, než se tvrdí a definice našich rolí mnohem variabilnější v rámci vzájemné smlouvy lásky a úcty, kterou jsme uzavřeli. Těžko se jim daří vysvětlovat podřízenost ženy muži jako hlavě z Ef 5:23, ale naopak připomínají uvozující verš Ef 5:21 „V poddanosti Kristu se podřizujte jedni druhým“. Debaty a spory o tato témata jsou notorické, ale jak se modlit napříč této dělící linie?

Příběh Marie a Marty je v tomto ohledu inspirující a jde v něm o mnohem více než o praktickou Martu a kontemplativní Marii. Tento příběh ukazuje, jak Ježíš překračoval zavedená tabu i hranice toho, co ženy mohou a nemohou. Nechat se s učedníky ubytovat v domě dvou svobodných žen bylo v té době něco velmi neobvyklého. Ženy Ježíše doprovázely a podporovaly finančně, byly svědkyněmi jeho vzkříšení, Ježíš s nimi komunikoval přímo i o samotě, i když to bylo společensky a nábožensky nemyslitelné. Ženy byly v Ježíšově době segregovány, nesedaly u nohou rabinů a nebyly jejich učedníky. Zde ale vidíme Marii sedící u nohou Ježíšových stejně tak, jako seděl Pavel u nohou Gamalielových. Přichází Marta a pro její postesknutí „Pane, nezáleží ti na tom, že mě má

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 2019

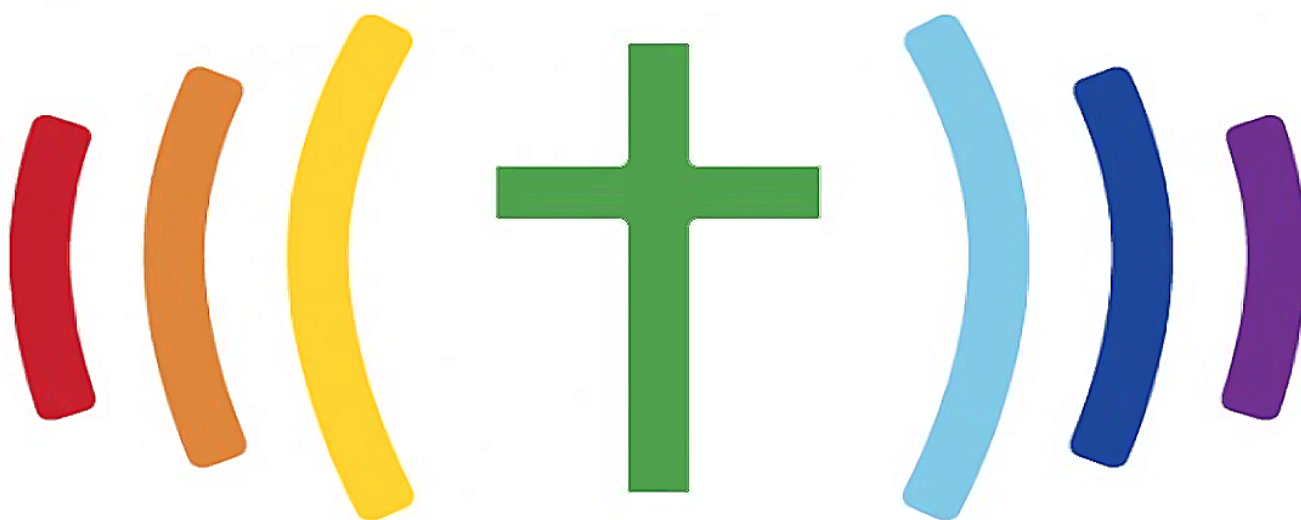
sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!" máme téměř všichni pochopení. Jak mnoho mužů se podobá Mariím, které nechají všechnu domácí práci ženám bez ohledu na to, že chodí do stejně náročného zaměstnání a nechají se obsluhovat, protože to přeci „není jejich role“. Martina slova ale v kontextu kultury Předního východu pravděpodobně znamenala něco docela jiného. Marta ve skutečnosti říká asi toto: „Ostatní rabíni nemají mezi učedníky ženy. To, co se tady odehrává je skandální! Co si pomyslí sousedé a náš rabín? Jen si to představte – má sestra a učednice rabína. Co když se rozhodne s ním odejít a žít ve společnosti svobodných mužů? Kdo si ji pak vezme? Její pověst bude ta tam! Ježíši, tebe poslechne. Musíš jí říct, aby se vrátila do kuchyně, kam patří. Ke mně.“ Marie překročila dané společenské konvence. Ježíš ji ale neposílá pryč. On sám podává hostinu, z níž Marie dostává svou porci, kterou jí nevezme ani její starší sestra. Ježíš nekompromisně hájí právo žen, aby byly brány vážně jako jeho učednice.

Je otázkou, zda i my bereme ženy v celosti jejich obdarování a rovnocennosti vážně. Nasloucháme vůbec ženám a jejich potřebám a pohledům? Oceňujeme jejich službu, obdarování a vliv? Dostávají patřičný prostor v církvi nebo musí stále narážet na skleněný strop, který není biblicky obhajitelný? Stavíme se jako muži nekompromisně proti zneužívající autoritě ze strany mužů a násilí na ženách? Chápeme dilemata, kterým ženy v současnosti čelí a podporujeme je dostatečně v jejich unikátním povolání a plném využívání jejich darů?

Modleme se za:

- ženy v našich společenstvích a děkujeme za jejich službu. Modleme se za kreativitu v tom, jak mohou ženy uplatnit své obdarování a schopnosti plně v kontextu církve, nad rámec služeb, které se ženám tradičně nabízejí.
- moudrost pro ženy rozeznat Boží vůli na jejich jedinečné životní cestě. Ať už se rozhodnou více věnovat mateřství či chtějí využít své dary v zaměstnání a děti třeba nemít nebo hledají cestu, jak zvládnout obojí. Kéž mají pokoj a zdar v každé oblasti, kam je Bůh postavil. Kéž zvládnou často hlubokou únavu a vyčerpání a muži jsou jim skutečnou pomocí.
- dospívající dívky, aby měly odvalu a sílu nepřizpůsobit se světu, zůstat samy sebou, jiné, čisté... Modleme se, aby našly vzory v ženách, které už toto období mají zdárně za sebou.
- dívky a ženy, které zápasí se sebehodnotou a sebedůvěrou, podceňují se a jsou pod tlakem srovnávání se se svým okolím. Aby ženy v církvi byly samy sebou přijaté a sebevědomé. (Vždyť žena je korunou stvoření a je škoda, když o tom neví.)
- vzory a hluboká přátelství mezi ženami napříč generacemi. Za ženy, které budou ochotné otevírat své radosti i zápasy druhým ženám.
- ženy, které jsou obětí domácího násilí a ženy samoživitelky.
- to, aby církve, a zvláště muži v ní, netolerovali žádnou podobu verbálního, emocionálního, duchovního, finančního nebo sexuálního zneužívání či násilí na ženách nebo jiné nepřijatelné jednání vůči ženám, které by se krylo za falešné pojetí mužské autority.
- manželky kazatelů a vedoucích v církvi, které často prožívají frustraci, že musí o manžela soupeřit z církví. Modleme se za jejich manželství.

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 2019

LGBT

ČTVRTEK 10.1. 2019

Lk 10:25-37

Tu vystoupil jeden zákoník a zkoušel ho: „Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ Ježíš mu odpověděl: „Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?“ On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí“ a „miluj svého bližního jako sám sebe.“ Ježíš mu řekl: „Správně jsi odpověděl. To čiň a budeš živ.“ Zákoník se však chtěl ospravedlnit, a proto Ježíšovi řekl: „A kdo je můj bližní?“ Ježíš mu odpověděl: „Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbili a nechali tam ležet polomrtvého. Náhodou šel tou cestou jeden kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu. A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho. Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl pohnut soucitem; přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem a obvázal mu je, posadil jej na svého mezka, zavezl do hostince a tam se o něj staral. Druhého dne dal hostinskému dva denáry a řekl: „Postarej se o něj, a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet.“ Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?“ Zákoník odpověděl: „Ten, který mu prokázal milosrdenství.“ Ježíš mu řekl: „Jdi a jednej také tak.“

Ježíš znal srdce tohoto zákoníka a jeho touhu se ospravedlnit, a proto ho vystavil příběhu, kde za příklad bližního vybral Samařana, kteří byli jako etnikum pro praktikující židy nečistí. Byl to ne-bližní Samařan, kdo se stal vzorem, jak být bližním. Byl to Samařan, kdo ukázal skutečné milosrdenství.

Každý z nás má v životě své Samařany, lidi, u kterých jen těžko přijímáme, že by je Bůh mohl milovat. Které nechceme poznat v jejich složitosti, kvůli přesvědčením, která vyznáváme. Pro mnoho lidí v církvi jsou těmito současnými Samařany právě LGBT lidé, vůči kterým těžko hledají pochopení a milosrdenství. Setkáváme se s křesťany silných přesvědčení, kteří ale dělají Bohu ostudu v tom, jak jednájí s lidmi. Na druhé straně vidíme lidi schopné soucitu a milosti, ale je těžké říci, na čem stojí jejich přesvědčení. Prokazovat soucit a milosrdenství je ale více než se chovat k druhým s respektem. Je to schopnost vcítit se do utrpení nebo trápení druhého člověka. Henri Nouwen ve své knize Cesta srdce o soucitu píše: „Nepodceňujme, jak těžké je projevovat soucit. Soucítit je obtížné, protože to od nás vyžaduje vnitřní připravenost jít s druhými tam, kde jsou slabí a zranitelní, sami a zlomení. To ale není naše přirozená reakce na utrpení. Co si přejeme ze všeho nejvíc, je se utrpení vyhnout, utéct od něj nebo na ně najít rychlý lék.“ Soucit vyžaduje empatii, skutečné naslouchání druhému a ochotu pochopit složitost okolností v nichž žije a jeho příběhu. Předpokládá také naši

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 2019

zranitelnost a otevřenost o našich vlastních zápasech. Soucit vůči LGBT lidem je pro mnohé obtížný díky kulturní válce, která kolem LGBT problematiky probíhá. Konkrétní lidé jsou v této válce redukováni na politické aktivisty, jejichž jediným cílem je zničit tradiční pojetí rodiny a manželství. Diskuse o redefinici manželství, která v současnosti probíhá v parlamentu, jistě je důležitá, ale většina LGBT lidí nejsou aktivisty nějaké gay propagandy, ale lidmi rozmanitých příběhů, zkušeností, hříchů a potřeb, které je ve válce snadné přehlédnout. A náš vztah a služba LGBT lidem tak ztrácí svou hloubku. Budeme-li silně preferovat politiku nad pastorací, jen těžko najdou lidé s LGBT orientací svou cestu do církve nebo je naopak ještě vytlačíme ven, aniž bychom jim nabídli přesvědčivou cestu vykoupení jejich identity v Kristu.

Modleme se za:

moudrost v postoji k homosexuálním, transsexuálním apod. lidem, kteří mezi nás přijdou a kteří mezi námi již jsou. Za sílu církve naslouchat, doprovázet je a sdílet s LGBT lidmi pravdu s láskou.

pokání církve tam, kde selhává ve vztahu k LGBT lidem, ale také za integritu a duchovní růst věřících ve sféře sexuality a vztahů.

vedení a zmocnění pro homosexuálně orientované lidi v heterosexuálních manželstvích, sílu a odvahu pro mladé LGBT lidi, kteří čelí nutnosti začít svoje zápasy s někým sdílet, i za pokoru a moudrost pro ty, na které se tito lidé obrátí.

LGBT lidi, kteří se díky své orientaci odcizili se svou biologickou a duchovní rodinou, i za jejich rodiny.

příležitosti a moudrost v tom, jak LGBT lidi oslovit a nabídnout jim srozumitelně to, co pro ně Bůh má.

to, aby věřící i nevěřící LGBT lidé našli v církvi přátele, se kterými budou moct zažívat stabilní a hluboké společenství.

zmocnění pro lidi, kteří jsou povolání ke svobodnému životu, a za jejich místo v církvi. Aby měli dost příležitostí žít jako plnohodnotní členové společenství.

lidi, kteří jsou osamělí kvůli řešení LGBT problematiky ve svém životě, zejména za starší generaci.

ochranu a zastání LGBT lidí, kteří na různých místech zažívají šikanu a výsměch.

to, aby Bůh dával lidem, včetně homosexuálních a transsexuálních, schopnost zažívat svoji hlubší identitu v Kristu, nikoliv ve své sexualitě.

to, aby Bůh obracel k sobě lidi, kteří se mu díky řešení LGBT problematiky vzdalí. Aby řešení výzvy, kterou je homosexualita anebo transsexualita vedlo lidi blíž k Bohu a vedlo je přijímat z Jeho rukou to, co jim chce dát.

vzájemný respekt mezi křesťany, kteří se neshodnou na LGBT problematice, a za to abychom případné konflikty zvládali způsobem, který je hoden Kristova jména.

GENERAČNÍ KONFLIKT

PÁTEK 11.1. 2019

Soudců 6:25-31

Té noci mu Hospodin poručil: „Vezmi býčka, který patří tvému otci, toho druhého býka, sedmiletého. Zboříš Baalův oltář, který patří tvému otci, a skácíš posvátný kůl, který je u něho. Pak zbuduješ podle řádu na vrcholu tohoto kopce oltář Hospodinu, svému Bohu, vezmeš toho druhého býka a budeš jej obětovat jako zápalnou oběť na dříví z posvátného kůlu, který jsi skácel.“ Gedeón přibral deset mužů ze svých služebníků a vykonal, k čemu jej vyzval Hospodin. Protože se však bál domu svého otce a mužů města, nevykonal to ve dne, nýbrž v noci. Za časného jitra mužové města vstali, a hle, Baalův oltář byl rozbořen, posvátný kůl, který byl u něho, byl skácen a druhý býk byl obětován na zbudovaném oltáři. Vyptávali se jeden druhého: „Kdo tohle udělal?“ Pátrali a hledali, až zjistili, že to udělal Gedeón, syn Jóašův. Tu vyzvali mužové města Jóaše: „Vydej svého syna; musí zemřít. Rozbořil Baalův oltář a skácel posvátný kůl, který byl u něho.“ Jóaš však odpověděl všem, kteří stáli proti němu: „To vy chcete vést spor za Baala? Copak vy ho zachráníte? Kdo za něj chce vést spor, ať do jitra zemře! Je-li Baal bohem, ať si sám vede svůj spor, jemu přece rozbořil oltář.“

Tento text předchází velkému vítězství, které Bůh dal Gedeónovi, když s tři sta muži zázračně porazil vojsko Midjanců. Bůh oslovuje Gedeóna – mladého muže z nejslabšího rodu v Manasesovi, nepatrného i ve vlastní rodině a nazývá ho udatným bohatýrem. Ještě před tím, než povede Izraelce proti Midjancům, ale vystavuje Bůh Gedeóna zkoušce v jeho vlastní rodině. Žádá ho, aby se postavil vlastnímu otci a jeho modlářství. Aby zbořil Baalův oltář a skácel posvátný kůl, který jeho otci patřil, postavil místo něj na návrší oltář Hospodinu, a ještě k tomu na něm obětoval dva otcovy býky. Gedeón se bojí, ale přesto Boha poslechne a po vyšetřování je vystaven hrozbě lynčování ze strany obyvatel města. V té chvíli rozhodne postoj samotného Gedeónova otce Jóaše. Postaví se za svého syna nebo ho nechá zabít davem? Uzná, že se odvrátil od Hospodina nebo se bude držet své modly? Jóaš se nakonec rozhodne syna nevydat a nechá Baala, ať sám prokáže, zda je Bůh či nikoli.

Konflikt mezi generacemi, a to i v oblasti pochopení duchovních věcí, není v Bibli nepřítomný, ale možná byl méně obvyklý než dnes i díky tomu, jak ohromnou roli v ní hrála úcta k rodičům a především k otci. Každá generace hledá svou vlastní cestu k Hospodinu i cesty, jak sdílet evangelium se svou generací. Pokud v tom selže, může církev vymřít během tří generací. Předávání víry z generace na generaci není nic samozřejmého, a proto velmi záleží na tom, zda a jak probíhá. Mnoho společenství

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 2019

mladou generaci zcela ztratilo nebo jí nebylo schopné předat víru a demograficky stárne. Mnohé sbory trpí odchodem mladých lidí do velkých měst. V Německu bude během pár let chybět třetina katolických i evangelických duchovních, protože se nedaří získat mladé lidi pro povolání vedoucích v církvi, kteří by nahradili odcházející generaci farářů. Tento trend ale není nevyhnutelný. Církev má stále dostatek lidí, aby se vnitřně demograficky i jinak obnovovala. Musí ale investovat do další generace a aktivně ji podporovat. Bůh si jistě povolává mnohé novodobé Gedeóny, kteří nehledí na počty, ale budou následovat Hospodina ať se děje, co se děje. Nemyslím, že by byla od starších lidí v církvi vůči mladé generaci nějaká zlá vůle, ale možná potřebujeme více Joášů, kteří ochrání své syny, když udělají něco zcela nečekaného a nového. Kteří mají odvahu podívat se na vlastní tradice a zjistit, co v nich zbytnělo v modly, které brání Bohu, aby mohl jednat. Stejně tak mladá generace často nechápe, čím si prošly generace před ní. Proč jsou pro ně některé věci důležité. Potřebujeme vzájemně slyšet své příběhy. Potřebujeme se vzájemně.

Zde je několik modlitebních námětů zaměřených na církev otevřenou mladým lidem a spolupráci generací v církvi.

Modleme se za:

vzájemnou důvěru a dobrou komunikaci mezi všemi generacemi v církvi. Nejrůznější propojení generací na úrovni vztahů, spolupráce, vzájemné inspirace a podpory.

to, aby vedení sborů i vedoucí mládeže společně usilovali o to, aby kultura sboru i mládeže byla otevřená vůči lidem z necírkevního prostředí a měla silný misijní rozměr.

to, aby služba mládeži měla podporu ze strany starší generace (projevovaný zájem, učednické vztahy napříč generacemi, podpora finanční i modlitební, dobrá míra svobody zkoušet nové věci atd.)

to, aby vedoucí mládeže i ostatní mládežníci měli srdce pro místní sbor, respektovali jeho vedení a podíleli se aktivně na životě sboru.

to, aby mladí lidé měli v církvi vhodné prostředí (např. fungující učednictví 1x1, zapojení mladých lidí v malých skupinkách, příležitosti k zapojení ve službách včetně bohoslužby. Kéž se mladí lidé cítí v církvi jako doma a přijati.

vedoucí mládeží a aktivity mládeží v našem městě. Za oslovení mladých lidí v našem městě evangeliem.

ROZDĚLENÉ SRDCE

SOBOTA 12.1. 2019

Mk 6:7

On jim však řekl: „Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je napsáno: ‚Tento lid mne ctí rty, ale jejich srdce je ode mne velmi daleko.‘

Mk 12:29-30

Ježíš odpověděl: „První je: ‚Slyš, Izraeli, Pán, náš Bůh, Pán jediný jest‘ a ‚budeš milovat Pána, svého Boha, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly‘.

Př 4:23

Především střež a chraň své srdce, vždyť z něho vychází život.

Rozdělená doba je především produktem rozděleného srdce. Naše srdce (nebo chcete-li duch či vůle), z něhož vychází naše jedinečná rozhodnutí a kreativita, bylo stvořeno pro intimní spojení s Bohem. Bez něj nedokáže správně fungovat a sami je nedokážeme nijak přeprogramovat. Hřích rozděluje lidské srdce a vede nevyhnutelně k tomu, že žijeme „dvojitý život“. Srdce bylo pro Ježíše naprosto zásadním tématem. Nepřišel proto, aby upravil naše vnější chování a nastavil náročnější pravidla. Přišel proto, abychom skrze něj mohli milovat Boha celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou silou. Když nám dal svého ducha, obnovil v našem nitru spojení a vztah s Bohem, díky němuž voláme Abba – Otče. Narodili jsme se znovu, ale mnoho z našeho myšlení, emocí a

vztahů je stále neproměněno a nepodobno Kristu. Jako učedníci Kristovi nemáme jiný cíl, než aby se působením Boží milosti naše nitro stávalo podobnějším Kristu. A my byli cele prostoupeni jeho láskou i láskou k lidem kolem nás. Učednictví ale mnohdy není naší hlavní prioritou.

Je snadné přestat chránit své srdce. Ctít Boha jen svými rty, ale srdce mít daleko od Boha. Současná církev čelí specifickým výzvám ohrožujícím naše srdce. Kromě arci nepřítelů, kterým je hřích samotný, žijeme v době rozptýlenosti a nepozornosti. Je tolik věcí, které soutěží o naši pozornost, že žijeme ve stavu téměř neustálé rozptýlenosti. Dokonce „rozptýlení“ vyhledáváme. Nechceme myslet na ten tichý hlas uvnitř, protože se někdy obáváme, co bychom zaslechli nebo se hrozíme ticha. Jsme zaměstnáni mnoha aktivitami a sbíráním vědomostí, ale je stále obtížnější mít čas, kdy skutečně zaměřujeme pozornost na to, co Bůh dělá nebo chce dělat v našich životech nebo skrze nás. Máme vnitřní pocit, že jsme od Boha daleko, že jsme se odcizili, že naše víra je jen teorie bez obsahu, který nás dříve lákal. Všudypřítomný spěch nás může snadno okrást o spočinutí a radost z obyčejných věcí, pokud nereflektujeme, kde je v našich každodenních životech Bůh přítomen nebo kde jeho přítomnost naopak ignorujeme nebo vytěsňujeme. Je to ale „skrytý člověk srdce v nepomíjitelnosti tichého a pokojného ducha, který je před Bohem vzácný“ (1 Pt 3:4).

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 2019

Modleme se za:

sebe navzájem, abychom byli pozorní k tomu, co Bůh chce a dělá v našich životech. (Můžete se ve dvojicích sdílet, jak k vám Bůh mluví a kde vidíte jeho přítomnost ve svém životě. Jaké výzvy a úkoly před vás staví.)

to, aby se různými formami dařilo duchovnímu růstu, proměně a uřednictví v našich společenstvích. Za otevřené životy a schopnost ve zranitelnosti sdílet své zápasy i otázky, vyznávat si hříchy a povzbuzovat se v následování. Za prostor pro nedokonalost v církvi.

to, abychom pokud možno vytěsnili z našich životů spěch a planý aktivismus. Za odpočínutí pro ty kdo jsou ze svého křesťanství nebo služby vyčerpaní.

obnovu modlitebního a niterného života církve. Za rozvoj duchovních disciplín a cvičení v církvi.

to, abychom rostli ve schopnosti naslouchat Bohu a rozhojňovala se v našich životech jeho milost.

milost k pokání tam, kde nás hřích odcizil Bohu nebo kde štěpí naše srdce a žijeme dvojitý život - jeden před lidmi a druhý před Bohem a vlastním srdcem.

POST-PRAVDIVÁ SPOLEČNOST

NEDĚLE 13.1. 2019

Jan 18:37-38

Pilát mu řekl: „Jsi tedy král?“ Ježíš odpověděl: „Ty říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil, a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ Pilát mu řekl: „Co je pravda?“ A když to pověděl, vyšel opět k Židům a řekl jim: „Já na něm žádnou vinu nenalézám.“

Jan 17:15-19

Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého. Nejsou ze světa, tak jako já nejsem ze světa. Posvěť je v pravdě; tvé slovo je pravda. Jako jsi mne poslal na svět, i já jsem je poslal na svět. A sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli v pravdě posvěceni.

Žijeme ve velmi paradoxní době. Zatímco postmoderna zpochybnila a dekonstruovala pojem pravdy jako takové, takže se většina intelektuálů tohoto termínu začala štítit, v současné době pravda začíná opět nabývat na atraktivitě. Jsme vystaveni takové míře dezinformací a fake news (záměrně nepravdivých zpráv), že je ohrožena samotná legitimita demokratických režimů. Jak kdosi řekl, demokracie není založena jen na souhlasu většiny, ale na „informovaném souhlasu“. The Oxford English Dictionary definuje termín post-pravdivý jako slovo odkazující k situaci, v níž

objektivní fakta ovlivňují politickou debatu a veřejné mínění menší měrou, než apely k osobním přesvědčením a vyvolávání emocí. Nebezpečí fake news nespočívá jen v jejich nepravdivosti, ale v tom, že jejich cílem je vyvolat emoce, kdy už skutečná fakta nebudou nikoho zajímat anebo nebude čas ani chuť si je ověřovat. První fake news asi najdeme už u hada v zahradě Eden, a jeho taktika se od těch dob příliš nezměnila.

Míra dezinformační komunikace na internetu je zvláště v době voleb tak velká, že začíná konkurovat skutečným zprávám. Vliv sociálních sítí podkopává klasickou žurnalistiku. Sociální sítě jako Facebook jsou tvořeny tak, abychom viděli obsah především těch, s nimiž souhlasíme, abychom se co nejvíce vraceli a užívali jejich platformu. To má ale za následek větší a větší polarizaci společnosti, protože přestáváme komunikovat a umět mluvit s těmi, kdo věci vidí výrazně jinak než my. Twitter vábí svou zkratkovitostí a trpí stejnými neduhy jako všechny jiné zkratky. Online debaty bez bezprostředního lidského kontaktu vedou, přes mnohé dobré věci, k radikálnímu zhrubnutí komunikace bez osobní odpovědnosti. Politika identity a populismus jsou na vzestupu, a mají ke svému šíření zcela nové technologické a mediální nástroje. Je něco specifického, co může v tomto post-pravdivém světě fake news přinést církev a křesťané? Jak můžeme být protipólem a kontrakulturou k tomuto fenoménu?

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 2019

Zde je několik podnětů k přemýšlení a modlitbám:

Budme jako církev lidmi, kteří umějí naslouchat a věnují patřičné úsilí skutečnému dialogu, kde se pravda může vyjevit.

Vydávejme svědectví pravdě i v tom, jak zacházíme s informacemi, abychom se nepodíleli na šíření nepravd a lží, i kdyby snad potvrzovaly naše přesvědčení. (praktické informace naleznete např. zde)

Jako církev a lidé naděje a vztahů prokazujme, že jsme ve světle proměňující moci Kristova evangelia schopni spolupracovat a komunikovat napříč politickými, rasovými, sociálními i názorovými příkopy. (V mnoha zemích Evropy jsou to právě kostely, které jsou prostorem předvolebních debat kandidátů a jejich rozhovoru s občany tváří v tvář.) Zároveň nedovolme, aby se církev nechala politizovat a rozdělit politickými preferencemi.

Záměrně v osobním životě vystupujme z našich sociálních i názorových bublin. Ježíš v tom, s kým se stýkal, stále překračoval konvenční hranice.

Budme lidmi, kteří jsou ostražití a kritičtí ke komukoli, kdo zneužívá emoce k vyvolávání nenávisti, snižování druhých a jejich diskvalifikaci z veřejné diskuse.

Způsob, jakým komunikujeme a používáme jazyk především v online prostoru je novou duchovní disciplínou, v níž je třeba hledat novou odpovědnost.

Pro obranu pravdy nebude stačit pouhé ověřování informací, ale budeme potřebovat silné protipříběhy – inspirující k vidění pravdy, ale i k zralosti a růstu posluchačů, aby nepodlehli vábení iracionality a konspiračních teorií. Mnohé tyto příběhy budou muset být převyprávěny našimi skutky.

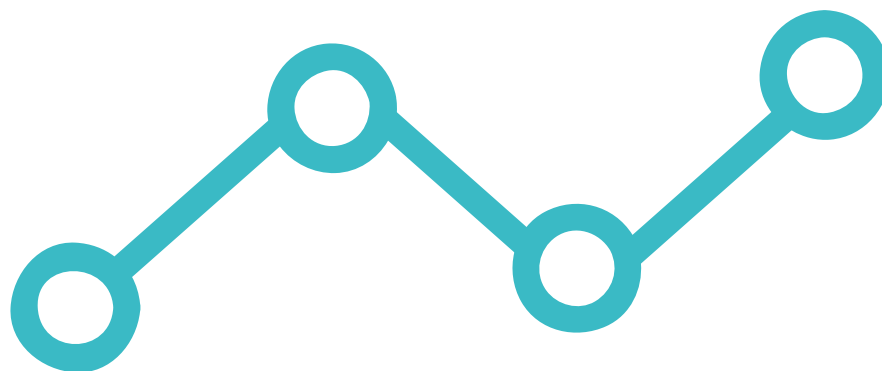
Budme silní v našem lokálním kontextu a v našich sousedstvích. Snažme se na lokální úrovni propojovat lidi z různého prostředí a rozdílných „táborů“. Církve je naprosto jedinečná jako nástroj komunity a propojování lidí, která má navíc v místě silné a dlouhodobé kořeny. Neexistuje jiná tak rozmanitá komunita jako církev.

Modleme se za nezávislá média a kvalitní žurnalistiku, která bude přinášet co nejpravdivější obraz skutečnosti.

Modleme se za lidi a skupiny, kteří pracují na krocích nebo technologiích, které mohou mařit vliv dezinformačních kampaní a serverů. Tzv. elfy bojující proti trollům.

Modleme se ze duchovní probuzení a změny v zemích, které produkují nejvíce dezinformačních kampaní, aby často zakryly své skutečné záměry, a přitom většinou silně cenzurují svá vlastní média.

ROZPIS MODLITEBNÍCH SHROMÁŽDĚNÍ

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB, 6.-13.LEDNA 2019

NEDĚLE 6.1.		
PONDĚLÍ 7.1.		
ÚTERÝ 8.1.		
STŘEDA 9.1.		
ČTVRTEK 10.1.		
PÁTEK 11.1.		
SOBOTA 12.1.		
NEDĚLE 13.1.		

MODLITBY V POLARIZOVANÉ DOBĚ

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 2019

ČESKÁ EVANGELIKÁLNÍ ALIANCE

WWW.EA.CZ